

MD-2004, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 198
Tel. 24-36-41

Nr. 06/4495 din 14.12. 2013
La nr. 01/1733 din 27 noiembrie 2013

**Ministerul Tehnologiei Informației
și Comunicațiilor**

Prin prezenta, Vă remitem atașat Raportul de expertiză anticorupție asupra nivelului coruptibilității proiectului legii cu privire la organizarea și funcționarea Serviciului Național Unic pentru apelurile de urgență 112.

Anexă: 10 (zece) file.

Director-adjunct

Cristina ȚARNĂ

RAPORT DE EXPERTIZĂ ANTICORUPȚIE

asupra nivelului coruptibilității proiectului

de lege cu privire la organizarea și funcționarea serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112

I. EVALUAREA GENERALĂ A PROIECTULUI

1. Evaluarea fundamentării proiectului

1.1 Fundamentarea generală a proiectului

a. Autor al inițiativei legislative este Guvernul RM, autor nemijlocit - Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, ceea ce corespunde art. 73 din Constituție și art. 47(44) din Regulamentul Parlamentului.

b. Categoria actului legislativ propus este lege organică, ceea ce corespunde art. 72 din Constituție și art.art. 6-11 din Legea privind actele legislative, nr.780-XV din 27.12.2001.

c. Scopul promovării proiectului. Elaborarea proiectului are drept scop organizarea și funcționarea Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112.

Normele acestuia reglementează modul de constituire și desfășurare a activității Serviciului respectiv.

Prin normele proiectului se dorește implementarea unui sistem eficient și transparent de realizare, evidență și control al apelurilor recepționate prin utilizarea Serviciului 112, precum și întreprinderea, de îndată, a măsurilor ce se impun în vederea asigurării unei reacții adecvate pentru soluționarea urgențelor.

d. Suficiența argumentării. Proiectul este unul extrem de vital pentru societatea noastră. Implementarea unor prevederi la nivel național conforme normelor comunitare constituie o cerință incontestabilă în raport cu aspirațiile pro-europene ale statului Republica Moldova.

Succesul în calea spre integrarea europeană se datorează unor reforme dure, clare și hotărâte în toate domeniile țării, iar domeniul asigurării accesului populației la un serviciu calitativ și modern la standarde europene de preluare a apelurilor de urgență și întreprinderea măsurilor necesare în urma recepționării acestora este unul de importanță majoră pentru societatea noastră.

Implementarea Serviciului 112 este o măsură prevăzută în Planul național de acțiuni în domeniul drepturilor omului pe anii 2011-2014, care prevede „implementarea la scară națională a Serviciului de Urgență 112, incluzând serviciile de localizare”.

Deși, după cum se poate constata, sunt premisele necesare implementării acestui sistem, precum și sunt identificate argumentele valide în favoarea aprobării proiectului, totuși, în opinia noastră, proiectul este unul general și declarativ, care necesită a fi transformat într-

unul cu norme și proceduri speciale, detaliate care să contribuie semnificativ la asigurarea calității prestării serviciului respectiv. Or, unele norme din proiect pot fi calificate ca fiind reglementări ambigue și discreționare care vor putea fi interpretate și aplicate într-un mod diferit și, astfel, vor conduce la aplicarea neuniformă a acestora cu riscul apariției manifestărilor de corupție.

Centrul reiterează ideea că nu se opune creării acestui Serviciu, ci din contra este pentru implementarea proiectului în regim prioritar, iar organul-autor urmează să depună toate eforturile orientate spre consolidarea colaborării între organele cu atribuții în domeniu în vederea promovării unui proiect cu proceduri clare care ar asigura implementarea reformei la nivelul așteptărilor.

În urma identificării normelor care, în opinia noastră, sunt ambigue, discreționare și poartă un caracter contradictoriu, reieșind din scopul și specificul expertizei anticorupție vom înainta, în continuare, recomandările pentru înlăturarea caracterului confuz al acestora.

1.2 Fundamentarea economico-financiară a proiectului

După cum am menționat și anterior proiectul este unul de utilitate fundamentală pentru societate. Însă, implementarea calitativă a cadrului normativ care reglementează crearea, organizarea și funcționarea Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112 necesită alocarea surselor financiare.

Autorul evaziv menționează în nota informativă că asigurarea financiară și tehnico-materială a Serviciului 112, inclusiv finanțarea creării Serviciului 112 se va efectua din contul bugetului de stat, granturilor, asistenței tehnice și a altor surse.

Astfel, în cazul în care proiectul necesită resurse financiare la etapa aplicării lui, acest fapt urmează să fie indicat explicit în nota informativă.

Autorul, spre regret, nu evaluează cantitativ, ci doar specifică de unde se vor aloca sursele financiare. În aceste condiții constatăm că autorul nu specifică dacă aceste surse financiare sunt disponibile sau nu la momentul aprobării și intrării în vigoare a actului normativ respectiv, existând riscul ca la etapa implementării, proiectul să nu dispună de acoperire financiară suficientă.

În final, menționăm că un proiect să fie viabil, analiza costurilor de implementare este o condiție indispensabilă în acest sens.

În caz contrar, adoptarea și incorporarea în legislația internă a unor acte juridice pur declarative este inoportună din considerentul existenței riscului neimplementării acestora.

1.3 Promovarea sau prejudicierea intereselor de grup ori individuale, în lipsa unei justificări a interesului public

Prevederile proiectului nu promovează și nu prejudiciază careva interese de grup sau individuale în lipsa justificării interesului public.

2. Evaluarea compatibilității proiectului cu standarde anticorupție

În proiect nu au fost atestate incompatibilități cu standardele naționale și internaționale anticorupție și nu au fost identificate domenii în care proiectul nu satisface cerințele sau sînt

În contradicție cu aceste standarde.

Asigurarea transparenței în procesul decizional. În ceea ce privește respectarea de către autor a cerințelor impuse de prevederile Legii privind transparența în procesul decizional nr. 239-XVI din 13.11.2008 constatăm că acestea sunt respectate.

Astfel, proiectul este plasat în format electronic pe pagina web oficială a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor compartimentul „Transparența”.

Proiectul este însoțit de nota de argumentare, precum și de informații ce se referă la datele de contact (telefon, fax, e-mail) și termenul limită de prezentare a obiecțiilor și propunerilor vis-a-vis de proiect.

În acest context, putem conchide că autorul s-a conformat cerințelor expres stipulate în legea sus-menționată și respectă dreptul de acces al părților interesate pentru a putea expedia recomandări la proiect.

II. EVALUAREA ÎN FOND A PROIECTULUI

1. Formulări lingvistice ambigui

Art. 2 raportat la art. 5 alin. (2) și (3) –

Articolul 2 redă sensul noțiunii de „Centrul de Preluare a Apelurilor de Urgență 112”. Normele statuate la art. 5 alin. (2) și (3) utilizează respectiva noțiune la categoria plural – Centre de preluare a apelurilor de urgență 112, precum și menționează faptul că „unul din acestea exercită funcția de unitate de back-up”.

Astfel, rămâne confuz sensul prevederilor date. Utilizarea sintagmei „back-up” nu este conformă limbajului utilizat în legislație din considerentul că la implementare pentru o bună parte a societății nu va fi clar sensul acesteia.

Mai mult decât atât, proiectul nici nu conține vreo normă care ar stipula expres modul de organizare a Serviciului 112 la nivelul întregii țări, precum și modul de organizare/amplasare a dispeceratelor de urgență ale serviciilor specializate de urgență. Astfel, nu este clar care este structura organizatorică a acestor organe la nivel național. Vor exista centre de preluare a apelurilor 112 la nivelul fiecărui raion și/sau municipiu? La fel și în situația dispeceratelor de urgență a Serviciilor specializate de urgență.

Recomandarea: Normele sunt expuse într-o formulare ambiguă, fapt ce complică înțelegerea sensului corect al acestora. În opinia noastră, este important ca normele să fie pe înțelesul publicului larg.

Astfel, se impune cu stringență inserarea în proiect a normelor care să prevadă care este organizarea la nivel național a acestor structuri, unde sunt dislocate și numărul acestora.

Totodată, propunem substituirea sintagmei „back up” cu redarea sensului acesteia în limba română.

Art. 3 din proiectul legii –

Norma statuată la alin. (2) al acestui articol face referire la principiile care urmează să stea la baza exercitării atribuțiilor funcționale ale Serviciului 112. Din șirul de principii enumerate considerăm că la implementare va fi greu de interpretat uniform sensul principiului „administrării unice”.

La alin. (6) din același articol se utilizează sintagma „accesul universal”, care nu este redată într-un sens clar.

Recomandarea: Considerăm că odată ce autorul propune reglementarea organizării și funcționării Serviciului 112 la nivel de act legislativ, este oportun ca legea să prevadă expres sensul principiilor respective.

Propunem autorului completarea legii cu norme care ar reda sensul principiilor, iar în ceea ce privește sintagma „accesul universal” să fie completat art. 2 cu sensul noțiunii acesteia.

Art. 14 alin. (2) și art. 15 alin. (1) din proiectul legii –

Normele respective instituie asigurarea accesului gratuit și efectuării apelului de urgență în mod gratuit.

Totuși, există unele impedimente care ar putea fi interpretate diferit, iar în final, implementarea normei să fie una defectuoasă.

Facem referire aici la situațiile în care un abonat al unei rețele de telefonie fie fixe, fie mobile i-a fost suspendată livrarea serviciilor din diverse motive (spre exemplu, neplata abonamentului, etc). Considerăm primordial necesar ca apelarea numărului unic de urgență să fie posibilă în orice circumstanțe, chiar dacă serviciul prestat a fost suspendat, ori, în eventualitatea în care persoana se află într-o arie în care operatorul său nu are acoperire – în acest caz urmează ca apelul să fie preluat prin intermediul altui operator care are acoperire în aria respectivă.

Recomandarea: Menționăm toate acestea deoarece autorul urmează să prezinte garanții care să dovedească faptul utilizării serviciului 112 în orice condiții de către oricare operator de comunicații electronice.

Doar în așa mod cetățeanul va fi protejat și va putea apela nestingherit în cazul unei urgențe la numărul unic de urgență 112.

În aceste condiții propunem autorului să analizeze oportunitatea inserării în proiectul legii a acestor aspecte care ar stipula că apelarea numărului 112 este garantată în orice situație.

2. Conflicte ale normelor de drept

Nu sînt identificate conflicte ale normelor de drept, capabile să genereze coruptibilitate.

3. Norme de trimitere, de blanchetă și norme în alb

Nu sînt identificate norme de trimitere, de blanchetă și norme în alb, capabile să genereze coruptibilitate.

4. Discreții excesive ale autorităților publice

Art. 2 coroborat cu art. 14 alin. (3) din proiect –

În cuprinsul art. 2 sunt redate noțiunile „alertare falsă”, „apelare abuzivă”, „apel involuntar”. Alin. (3) al art. 14 prevede că administratorul Serviciului 112, în comun cu Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență stabilesc măsurile necesare pentru reducerea numărului de apeluri abuzive, alertări false și apeluri involuntare. Textul legii însă nu stabilește cine are obligația și după ce criterii se va stabili că un apel este fals și/sau abuziv. Menționăm acestea deoarece au fost atestate cazuri când un apel de urgență a fost efectuat de un grup de copii, iar operatorul la discreția sa a considerat că apelul este unul fals, deși, în realitate era un caz urgent. Operatorul nu a dat dovadă de profesionalism în analiza situației redată de către copii și nu a întreprins măsurile urgente necesare.

În legătură cu calitățile personalului Serviciului național unic pentru apelurile de urgență în proiect nu sunt atestate nici o normă, or, în fond de profesionalismul și calitățile operatorului depind în cea mai mare măsură întreprinderea acțiunilor urgente.

În concluzie, menționăm că fără o stabilire clară a modului de determinare a unui apel, a unor calități profesionale înalte și a cunoștințelor vaste în domeniu de care trebuie să dea dovadă operatorul, implementarea uniformă a categoriei apelului va rămâne de fiecare dată la discreția acestuia, existând riscul interpretării discreționare a faptei/situației recepționate prin intermediul apelului de urgență 112.

Recomandarea: În opinia noastră este de neconceput neelaborarea unor norme care ar prevedea statutul angajatului Serviciului 112 și a calităților care necesită să fie întrunite de către persoana-candidat, în vederea selectării acestuia în calitate de operator al liniei telefonice din cadrul Serviciului 112.

Totodată, autorul urmează să menționeze criteriile sau altfel spus cine are obligația de elaborare a metodologiei de calificare a unui apel ca fiind un apel fals sau un apel abuziv.

Considerăm oportun ca noțiunea de „apel de urgență” în final să fie completată cu sintagma „efectuată la numărul 112” în vederea redării unui caracter mai concis al normei.

Art. 5 alin. (6) din proiect –

Se prevede că „în cazul în care personalul Serviciului 112 primește de la superiori și de la alți factori de decizie ordine și indicații care contravin legii și regulamentelor interne sau periclitează nemijlocit activitatea Serviciului 112, în cazurile de risc direct pentru viața sau sănătatea persoanei, ordinea publică, proprietatea publică sau privată ori mediul, el este obligat să respecte doar prevederile legale”.

Considerăm că utilizarea sintagmei „în cazurile de risc direct pentru viața sau sănătatea persoanei, ordinea publică, proprietatea publică sau privată ori mediul” este una inoportună în contextul dat, deoarece condiționează respectarea prevederilor legale doar dacă ordinul sau indicația primită se încadrează în cazurile de risc menționate.

Or, orice ordin pe care un angajat îl consideră ilegal și poate justifica acest fapt, este obligat, în toate cazurile să denunțe respectivul ordin superiorilor și să nu-l execute, pentru aceasta el fiind exonerat de răspundere privind neîndeplinirea la timp a ordinului sau indicației primite.

Recomandarea: *În lumina celor expuse supra propunem excluderea din textul normei a conținutului sintagmei prenotate.*

Art. 7 din proiectul legii –

Norma cuprinsă în art. 7 din proiectul legii face referire la administratorul Serviciului 112, care este organul central de specialitate în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor electronice.

Administratorului Serviciului 112 i se atribuie competența de aprobare a Regulamentului, structurii, efectivului-limită și a statelor de personal al Serviciului 112 (art. 7 alin. (1) lit. b)).

Referitor la acest aspect menționăm următoarele.

Reieșind din scopul proiectului și din sfera de reglementare a acestuia, atribuirea dreptului administratorului Serviciului 112 de a elabora din inițiativă proprie normele care urmează să fie incluse în Regulamentul Serviciului 112, a structurii și efectivului limită a statelor de personal este discreționară.

Autorul nu justifică în nici un fel oportunitatea ca Regulamentul Serviciului 112 să fie aprobat prin act juridic al administratorului acestuia. Din start vom menționa că există conflict de interese direct între administrator ca autor al Regulamentului și Serviciul 112 ca prestator al recepționării și prelucrării apelurilor de urgență, asupra căruia primul exercită atribuția de administrator al acestuia.

Elaborarea Regulamentului Serviciului 112 de către administratorul acestuia comportă un risc sporit de interese, dat fiind faptul că normele vor fi elaborate din interes, vor fi criteriile neobiective de atribuire Serviciului 112 a unei sau altei competențe/drepturi.

Este necesar să semnalăm faptul că prin acest drept se creează posibilități pentru activități cu risc coruptibil manifestat prin elaborarea la discreție a normelor Regulamentului respectiv ținând cont de diverse interese.

În altă ordine de idei, atragem atenția la următorul aspect.

Art. 3 alin. (6) prevede că Serviciul 112 se organizează astfel, încât să permită accesul universal la numărul 112, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități și vorbitorii de alte limbi conform normativelor aprobate de Comitetul coordonator interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii între Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență, în limita capacităților Serviciului 112, dar nu mai puțin decât cele stabilite conform prevederilor legislației în vigoare. Același nomenclator face referire și art. 6 litera d).

În opinia noastră, este inacceptabil să i se atribuie comitetului competența de elaborare a respectivului nomenclator, odată ce se propune elaborarea și aprobarea Regulamentului de funcționare a Serviciului 112. Totodată, reieșind din prevederile art. 12 din proiect, Comitetul înființat nu are competență de aprobare a vreunui act normativ, ci doar are competență de coordonare a elaborării proiectelor de acte normative, regulamente, reglementări tehnice și acorduri privind interacțiunea Serviciului 112 cu Serviciile specializate de urgență.

Recomandarea: *În final menționăm că este recomandabil să nu atribuim administratorului competența de elaborare și adoptare a Regulamentului de activitate a Serviciului 112, ci acest drept urmează să fie acordat Guvernului Republicii Moldova, care, în temeiul unei hotărâri de Guvern va putea aproba Regulamentul respectiv. Propunerea dată este dictată de asigurarea maximizării eficienței Serviciului 112 prin elaborarea și adoptarea transparentă a normelor de reglementare a activității Serviciului 112.*

În ceea ce privește personalul și efectivul limită al Serviciului 112 considerăm justificat că acestuia urmează de la început a i se stabili calitatea (sunt angajați civili sau angajați cu statut de funcționar public), ulterior, coordonarea cu organul executiv (Guvernul) în privința limitei personalului.

În aceste condiții normele pot fi cuprinse la fel în Regulamentul de activitate al Serviciului 112 elaborat și aprobat de Guvern.

Cu referire la atribuirea competenței Comitetului de a elabora și aproba nomenclatorul sus-menționat considerăm, reieșind din cele expuse anterior, că aceste norme de atribuire a respectivului drept sunt nejustificate și urmează să fie excluse.

În concluzie, menționăm că se dovedește a fi necesară operarea modificărilor respective în vederea atingerii scopului scontat de autor – implementarea unui sistem eficient de funcționare a Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112.

Art. 11 din proiectul legii –

Articolul 11 prevede că pentru asigurarea interacțiunii interinstituționale între Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență se înființează Comitetul interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii respective. Comitetul sus-menționat se propune a fi creat sub autoritatea Guvernului.

Nu negăm necesitatea instituirii Comitetului, însă, în conținutul proiectului legii nu se regăsesc norme care ar prevedea modalitatea în care își desfășoară activitatea Comitetul respectiv. Autorul urmează să stipuleze că activitatea Comitetului se va efectua în conformitate cu Regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, aprobat de Guvern. Regulamentul respectiv urmează să conțină norme care să prevadă modalitatea de constituire a Comitetului, drepturile și obligațiile acestuia, numărul total al membrilor Comitetului (componenta deplină a acestuia), când o ședință este considerată deliberativă, care sunt actele juridice (decizii, hotărâri) pe care Comitetul are dreptul de a le adopta, care este numărul necesar de voturi pentru a considera o decizie/hotărâre legal adoptată, care este statutul juridic al actelor aprobate și alte aspecte care sunt indispensabil necesar a fi reglementate pentru a implementa o procedură transparentă de activitate a Comitetului coordonator interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii între Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență.

Totodată, Regulamentul urmează să conțină norme care ar reglementa activitatea Consiliului de experți (organismul de lucru al Comitetului), care să facă referință la numărul de experți, drepturile și obligațiile experților, etc., deoarece normele incluse în proiectul legii nu fac nici o referire la acest aspect.

În altă ordine de idei, menționăm că în textul normei alin. (2) al art. 12 se utilizează sintagma „membrii plenipotențiar ai Comitetului”. Este de subliniat că din proiectul legii nu se poate deduce ce se are în vedere prin „membru plenipotențiar al Comitetului”. Considerăm oportun să fie reflectată pe deplin în proiectul legii sensul sintagmei sus-menționate.

Recomandarea: În vederea eliminării caracterului discreționar al normelor și pentru a asigura o transparență în activitatea Comitetului și al consiliului de experți propunem autorului să completeze proiectul cu norme care ar face referire la organul responsabil (Guvern) de adoptare a Regulamentului de activitate al Comitetului.

Articolul 13 –

În opinia noastră conținutul articolului 13 este unul total discreționar care atribuie dreptul Serviciului 112 să presteze servicii pentru care să perceapă și plăți, plăți care vor fi vărsate nu în bugetul statului, ci în contul bugetului Serviciului 112.

Nu reprezintă un raționament corect din partea autorului acordarea dreptului Serviciului 112 de a presta servicii.

Mai mult decât atât, din normele articolului nu este clar despre ce fel de servicii este vorba, cum are loc prestarea acestora, care este cuantumul plăților/taxelor. În eventualitatea cazului când aceste servicii vor putea fi justificate de autor, iar organul legislativ va consimite oportunitatea acestora menționăm că este inoportun ca taxele percepute să fie vărsate în bugetul 112, ci să fie vărsate în bugetul statului. Într-adevăr asigurarea financiară a Serviciului 112 este prioritară, însă aceasta urmează să parvină direct din bugetul de stat și nu din prestarea serviciilor acesteia.

În aceste condiții este primordial de a reexamina și conținutul normei de la art. 18 alin. (1) care prevede că asigurarea financiară a Serviciului 112 se efectuează și din contul mijloacelor primite pe bază de contract sau obținute din prestarea altor servicii la solicitarea persoanelor juridice sau fizice.

Recomandarea: Considerăm discreționar atribuirea competenței Serviciului 112 de a presta servicii, servicii care prin normele proiectului legii prenotat nu sunt clar definite.

În cazul în care se dovedește oportunitatea totuși a acestora, proiectul legii urmează să prevadă exhaustiv în ce constă aceste servicii, modul de prestare a acestora, precum și cuantumul taxelor percepute pentru prestarea lor.

În opinia noastră, este important ca Serviciul 112 să activeze în sprijinul cetățeanului și să urmărească soluționarea situațiilor de urgență și nu acumularea de mijloace financiare, care va deveni o prioritate a Serviciului, cunoscând bine faptul că aceste mijloace vor constitui surse proprii.

Mai mult decât atât, în perspectivă există riscul diminuării alocării mijloacelor financiare de la bugetul de stat argumentând că au fost făcute calcule și că Serviciul în anul următor bugetar va obține destule mijloace financiare din prestarea serviciilor. Or, în aceste cazuri mai grav este că nu se cunoaște cu precizie dacă aceste surse vor fi obținute. Ce se întâmplă în cazul în care mulți beneficiari ai serviciilor vor dori rezilierea contractelor prestatoare de servicii. Din aceste considerente există riscul periclitării bune desfășurări a Serviciului 112.

În final, reiterăm ideea că Serviciul urmează să fie asigurat financiar doar din bugetul de stat, iar în ceea ce privește normele privind prestarea serviciilor pe bază de contract sau în orice alt mod, urmează să fie excluse din textul legii. Totodată, urmare a acestor propuneri, articolul 13 urmează să fie reanalizat, iar în conținutul articolului 18 alin. (1) litera b) urmează să fie exclus din proiect.

Articolul 20 din proiect –

Alin. (1) lit. e) prevede că numerele de urgență existente (901,902,903) ale serviciilor specializate de urgență vor funcționa în paralel cu numărul 112, până în momentul aprobării unei hotărâri de Guvern în acest sens, bazată pe propunerea Comitetului coordonator interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii între Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență.

În această situație gradul de implementare a normelor legale devine una incertă în ceea ce privește coordonarea acțiunilor, monitorizarea lor, stocarea în arhiva Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului 112 a datelor și informațiilor privind evoluția evenimentelor și rezultatul intervențiilor, deoarece Serviciul 112 va activa împreună cu Serviciile existente la moment.

Urmare celor menționate vor exista situații de interpretare discreționară a normelor legale, iar procedura administrativă ambiguă va permite întreprinderea acțiunilor la discreție atât din partea angajaților Serviciului 112, precum și din partea angajaților Serviciilor specializate de urgență, iar în final, fiecare dintre aceștia se vor acuza reciproc de efectuarea sau

neefectuarea în siguranță a unei acțiuni/inacțiuni. Acțiunile respective vor conduce necondiționat la tergiversarea intervențiilor, la prestarea unor servicii necalitative.

Recomandarea: *Considerăm inoportun acordarea unor oportunități cetățenilor (de a apela fie 112, fie numerele existente la moment) pentru a nu crea o ineficiență a serviciului de urgență.*

Propunem autorului inserarea în textul legii a normei care ar prevedea expres data intrării în vigoare a legii. Astfel, data intrării în vigoare să nu fie data publicării actului legislativ în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Totodată, propunem autorului în acest sens ca numerele de urgență existente să funcționeze până la data intrării în vigoare a legii prenotate, iar ulterior, aceste numere de urgență (901,902,903) să fie redirecționate automat de îndată la linia telefonică a Serviciului de urgență 112.

În tot acest timp urmează să fie desfășurate campanii de informare în masă în legătură cu utilizarea doar a numărului de urgență 112 din momentul intrării în vigoare a legii cu privire la organizarea și funcționarea Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112.

Indicarea unui termen (spre exemplu de 6 sau 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova) se justifică și prin faptul că până la acel termen Parlamentul și Guvernul urmează să aducă legislația în vigoare în concordanță cu Legea cu privire la organizarea și funcționarea Serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112.

5. Cerințe excesive pentru exercitarea drepturilor persoanelor

Nu sînt identificate cerințe excesive, care să depășească cadrul rezonabil pentru realizarea drepturilor sau obligațiilor subiecților vizați.

6. Accesul limitat la informație, lipsa transparenței

Textul proiectului nu necesită a fi evaluat prin prisma accesului la informație sau asigurării transparenței.

7. Lipsa sau insuficiența mecanismelor de control

Implementarea prevederilor proiectului nu presupune aplicarea cărorva mecanisme suplimentare de control.

8. Responsabilitate și sancțiuni necorespunzătoare

Articolul 19 din proiect conține norme referitoare la instituția „Responsabilității”.

Atragem atenția la formularea alin. (2) din articolul 19 care prevede că din momentul transmiterii de către Serviciul 112 a datelor privind apelul de urgență către dispeceratele Serviciilor specializate de urgență, Serviciul 112 și personalul său nu poartă răspundere pentru activitățile ulterioare ale Serviciilor specializate de urgență.

În opinia noastră astfel de normă este una cu risc sporit, prin care se încearcă, de fapt, o

„mascare” a responsabilității Serviciului 112. Or, Serviciul 112 este cel care preia apelul procesează informația parvenită în urma apelului de urgență și întreprinde măsurile necesare pentru intervenția operativă în vederea remedierii urgenței.

Totodată, Serviciul 112, în opinia noastră, urmează să-i fie atribuită competența de a monitoriza și coordona acțiunile serviciilor specializate de urgență.

Or, prin asemenea norme, prin încercarea de eschivare a răspunderii pentru acțiunile întreprinse la intervenție, există riscul ca Serviciul 112 doar să fie un serviciu de preluare a unui apel și transmitere a datelor, ceea ce nu este de ajuns pentru asigurarea eficacității funcționării Serviciului 112.

Mai mult decât atât, se dorește crearea Comitetului coordonator interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii între Serviciul 112 și Serviciile specializate de urgență, care ar avea rolul primordial de monitorizare și analizare a interacțiunii tuturor instituțiilor în procesul furnizării serviciului de urgență 112.

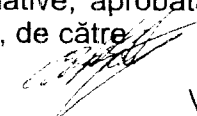
Astfel, considerăm că promovarea unei astfel de norme ar echivala cu refuzul Serviciului 112 de a interacționa cu serviciile specializate de urgență.

Recomandarea: Pentru înlăturarea eventualelor consecințe (efecte) negative urmare a implementării acestei norme recomandăm următoarele.

Urmează să se excludă norma care exonerează răspunderea Serviciului 112 ulterior transmiterii datelor Serviciilor specializate de urgență, iar urmare a analizei efectuate anterior și reieșind din atribuțiile Comitetului propunem instituirea atribuției de coordonare a tuturor activităților legate de la începutul preluării apelului, precum și de la începutul intervenției până la sfârșitul intervenției.

În aceste condiții va exista o răspundere unitară pentru întreg ansamblul de acțiuni întreprinse la desfășurarea intervenției. În caz contrar, Serviciul riscă să devină doar un „actor” de preluare a apelurilor.

Expertiza a fost efectuată în temeiul Regulamentului cu privire la organizarea procesului de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 977 din 23.08.2006, în condițiile Metodologiei de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative, aprobată prin ordinul directorului Centrului Național Anticorupție nr. 62 din 19.04.2013, de către

Vadim Curnei
inspector principal Direcția legislație și expertiză anticorupție
11 Decembrie 2013

*Prezentul raport este publicat pe pagina oficială a
Centrului Național Anticorupție - www.cna.md*